УДК 336.1.003.13

КОСТИРКО Л.А., СЕРЕДА О.О.

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ОСНОВИ МЕХАНІЗМУ ФІНАНСОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВ

В статті розкрито принципи та концептуальні положення формування механізму фінансового регулювання розвитку підприємств в умовах невизначеності. На основі узагальнення результатів дослідження обґрунтовано сутність та напрями механізму фінансового регулювання. В якості об'єктів механізму визначено напрями розвитку, капітал, результат відтворення капіталу. Основними методами цього механізму є аналіз планування, фінансовий контролінг. Доведено, що результат відтворення вартості підприємства залежить від фінансового, інвестиційного, інноваційного потенціалів. Реалізація механізму фінансового регулювання спрямована на відтворення вартості підприємства інтегрує такі блоки: вибір джерел фінансування, оптимізацію структури капіталу, фінансовий контролінг капіталу.

Ключові слова: механізм фінансового регулювання, підприємство, розвиток, вартість капіталу, вартість підприємства, структура капіталу, потенціал, вибір джерел фінансування.

Постановка проблеми. В умовах глобалізації та посилення кризових явищ динамічно змінюється середовище функціонування підприємств. Фінансова діяльність підприємств характеризується неефективністю, наслідком чого є висока частка неприбуткових підприємств, зростання фінансових ризиків, порушення структури капіталу, зниження фінансової стійкості. Подолання цієї ситуації потребує формування адекватного механізму фінансового регулювання, за допомогою якого здійснюється цілеспрямований вплив на фінансове забезпечення розвитку підприємств на довгострокову перспективу. Традиційні методи фінансового управління не були призначені для моделювання динамічних змін і непередбачених ситуацій для виявлення резервів стійкого розвитку підприємства. В цьому зв'язку перед підприємствами насамперед постає першочергове завдання забезпечення відтворення ринкової вартості, вирішення якого можливе за умови постійного перегляду інструментів та коригування методів фінансового регулювання розвитку підприємств. Звідси, виникає потреба у формуванні механізму фінансового регулювання розвитку підприємств з позиції забезпечення відтворення їх вартості.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Теоретичні і практичні аспекти економічного регулювання за його окремими складовими висвітлені в працях науковців, серед яких О.І Амоша, В. Г Андрійчук, І. М. Бойчик, В.М. Геєць, Н.А. Дехтяр, А.І. Крисоватий, І.О. Луніна, С. В. Мочерний, В.М., Н.Л. Новікова, В.М. Опарін, В.М. Федосов, С.І. Юрій.

На розвиток теорії фінансової управління вплинули наукові праці таких вітчизняних та зарубіжних вчених, як Дж. Бейкер, В. Г. Боронос, Р. Брейлі, В. Ковальов, С. Майєрс, Дж. Мейнсон, М. Міллер, Ф. Модільяні, Дж. Ван Хорн, І. О. Бланк, А. М. Поддєрьогін, О. О. Терещенко, В.П. Савчук, Г. А.Семенов.

Слід зазначити науковці, які досліджують проблеми управління фінансовою діяльністю підприємств та фінансового механізму в основному висвітлюють методи та інструменти. Поза увагою залишаються питання, які стосуються фінансового регулювання розвитку підприємств, зокрема, розробка цілісної концепції механізму фінансового регулювання розвитку підприємств та обґрунтування вибору методів формування капіталу залежно від стратегії розвитку підприємств. Це актуалізує розробку теоретичних та методичних питань до формування і реалізації механізму фінансового регулювання розвитку підприємств в контексті відтворення їх вартості.

Мета статті – обґрунтування теоретико-методичних основ механізму фінан-

ISSN 2221-8440

сового регулювання розвитку підприємств, орієнтованого на стабільне відтворення їх вартості.

Виклад основного матеріалу дослідження. У широкому розумінні механізм регулювання економічної діяльності підприємств - це система цілеспрямованих дій різних суб'єктів господарської діяльності, що забезпечують розвиток економіки, використання економічних законів, узгодження інтересів і вирішення економічних суперечностей [1, с.23].

Огляд економічної літератури свідчить про різноманітність поглядів щодо фінансового регулювання на різних рівнях управління фінансами, які можна узагальнити за такими аспектами [2,3,4,5]: 1) процес маневрування фінансовими ресурсам через використання фінансових інструментів, які мають відповідні важелі впливу; 2) регулювання джерел фінансування; 3) регулювання спрямоване на узгодження зовнішніх та внутрішніх суперечностей, що виникають у процесі функціонування підприємства та проявляється в узгодженні на основі прийняття рішень стосовно джерел формування та визначення напрямів використання фінансових ресурсів; 4) регулювання спрямоване на забезпечення фінансової стійкості через механізм надання або вилучення фінансових ресурсів.

Результати дослідження дозволили сформувати власне бачення щодо розкриття механізм фінансового регулювання розвитку підприємства з позиції відтворення його ринкової вартості, а саме як сукупності методів та інструментів за допомогою яких здійснюється цілеспрямований вплив на фінансове забезпечення розвитку підприємства на основі вибору стратегічних альтернатив.

На фінансове регулювання діяльності підприємства впливають підсистеми державного регулювання, ринкового регулювання, внутрішнього регулювання. Державне регулювання представляє зовнішній механізм регулювання, який здійснюється через бюджетну, податкову, фінансово-кредитну, інвестиційну, інноваційну політики та нормативно-правове законодавство. Ринкове регулювання здійснюється за допомогою механізмів, ціноутворення, конкурентних переваг, фінансового ринку. Державу і ринок поєднує те, що вони є регуляторами економіки, а тому мета в них одна, один і той самий результат – досягнення збалансованості, рівноваги у співвідношенні попиту і пропозиції товарів за обсягом, структурою і якістю. Саме це зумовило одночасне не тільки співіснування державного і ринкового регулювання. [7, с. 40; 8. с. 17].

Ознакою розвитку підприємства є зміни у його діяльності, які забезпечують фінансову стійкість та сприяють відновленню ринкової вартості. Під розвитком підприємства слід розуміти процес нарощування фінансового, інвестиційного та інноваційного потенціалів, який проявляється в формуванні ефективному використанні та пропорційному відтворенні капіталу на довгострокову перспективу.

Методологічним базисом є фундаментальні [3, 6, 9] та уточнені принципи: оптимізації, адаптивності, інноватиності, контрольованості, ефективності. Принцип оптимізації передбачає оптимальне формування та розміщення капіталу підприємства. Реалізація принципу оптимізації проявляється на етапі вибору структури капіталу залежно від стратегічної альтернативи розвитку підприємства. Реалізація принципу адаптивності здійснюється на етапі вибору джерел фінансування розвитку залежно від зміни умов зовнішнього і внутрішнього середовища. Принцип інноватиності означає, що фінансове регулювання повинно бути націлено на підвищення інноваційної активності та ефективності інноваційної діяльності. В даному дослідженні реалізація цього принципу здійснюється на етапі аналізу інноваційного розвитку підприємства та оцінювання результатів механізму фінансового регулювання для розробки заходів щодо відтворення капіталу за рахунок підвищення інноваційної активності. Принцип контрольованості передбачає організацію фінансового контролінгу капіталу на різних рівнях управління з метою ідентифікації та ефективного використання внутрішніх фінансових резервів відтворення ринкової вартості підприємства. Для цього в роботі далі розкриті методи, послідовність, поря-

ЧАСОПИС ЕКОНОМІЧНИХ РЕФОРМ №2(22)/2016 ISSN 2221-8440

док, узагальнення інформації в межах контролінгу та модифікація контрольної інформації для прийняття рішень щодо створення та відновленні вартості на різних сегментах діяльності підприємства. Принцип ефективності передбачає забезпечення результативності механізму фінансового регулювання через досягнення головної мети відтворення вартості підприємства. Реалізація цього принципу здійснюється шляхом проектування фінансових схем формування джерел фінансування, залежно від потенціалу, ризику і стадії розвитку підприємства.

В даному дослідженні орієнтація здійснена на обґрунтування нового підходу до внутрішнього механізму фінансового регулювання розвитку підприємства в умовах невизначеності.

Головною метою цього механізму визначено стабільне відтворення вартості підприємства. Цілі механізму регулювання фінансової діяльності підприємства можна поділити на стратегічні, тактичні і оперативні. До стратегічних цілей належать цілі вищого порядку, спрямовані на забезпечення ефективності відтворення власного капіталу підприємства, тобто відтворення вартості підприємства. Для цього необхідно цілі узгодити з напрямами фінансового, інвестиційного та інноваційного розвитку. Тактичні цілі механізму фінансового регулювання розвитку підприємства орієнтовані на забезпечення ефективності та фінансової рівноваги. Такими цілями є: приріст фінансових ресурсів, максимізація прибутку, капіталізація.

До оперативних цілій віднесено ліквідність, платоспроможність, визначення потреби в капіталі, формування оптимальної структури капіталу підприємства.

Досягнення цілей механізму фінансового регулювання розвитком підприємства передбачає вирішення таких основних завдань [2,3,6,12]: визначення умов і обмежень щодо фінансового потенціалу для вибору стратегії економічного розвитку підприємства, вибір джерел фінансування, вибір оптимальної структури капіталу, забезпечення максимальної доходності капіталу при допустимому рівні фінансового ризику.

Концептуальна модель механізму фінансового регулювання розвитку підприємства наведена на рис. 1.

Об'єктами механізму фінансового регулювання розвитку підприємств є: напрями розвитку, капітал, результат відтворення капіталу.

При визначенні суб'єктів механізму регулювання фінансової діяльності необхідно відрізняти суб'єкти, що безпосередньо впливають на стан і структуру капіталу підприємства - фінансові менеджери та фінансові служби, і ті, які опосередковано впливають на нього – інституціональні учасники: держава комерційні банки, суб’єкти господарювання сновними методами механізму фінансового регулювання є аналіз, планування, фінансовий контролінг. Так дослідження та оцінка впливу факторів на зміни потенціалу розвитку в майбутньому здійснюються за допомогою методів аналізу фінансового потенціалу, інвестиційного потенціалу та інноваційного потенціалу.

Аналіз фінансового потенціалу охоплює такі блоки: аналіз ліквідності, аналіз грошових потоків, аналіз ресурсовіддачі [9, с. 142], аналіз ефективності капіталу. Результати аналізу дозволяють оцінити вплив факторів на зниження рівня фінансового потенціалу, ризики втрат фінансового потенціалу (знецінення цінних паперів, можливі втрати від капіталовкладень власних коштів) та виявити сегменти підвищення фінансового потенціалу для вибору стратегічних альтернатив залежно від розвитку підприємства.

Виходячи з того, що вибір найбільш ефективних напрямів розвитку підприємства забезпечується пошуком і оцінкою альтернативних варіантів можливих інвестиційних рішень за критерієм максимізації вартості в роботі доведено необхідність аналітичного дослідження інвестиційного потенціалу.

Ключовими напрямами інвестиційного потенціалу є аналіз можливості залучених ресурсів; аналіз ефективності капіталовкладень, аналіз впливу фінансових інструментів на відтворення капіталу. Результати аналізу дозволяють реально оцінити інвестиційні можливості підприємст-

ЧАСОПИС ЕКОНОМІЧНИХ РЕФОРМ № 2(22)/2016 ISSN 2221-8440

ва, забезпечення максимального використання його внутрішнього потенціалу і також можливості маневрування фінансовими ресурсами на етапі формування політики фінансування.

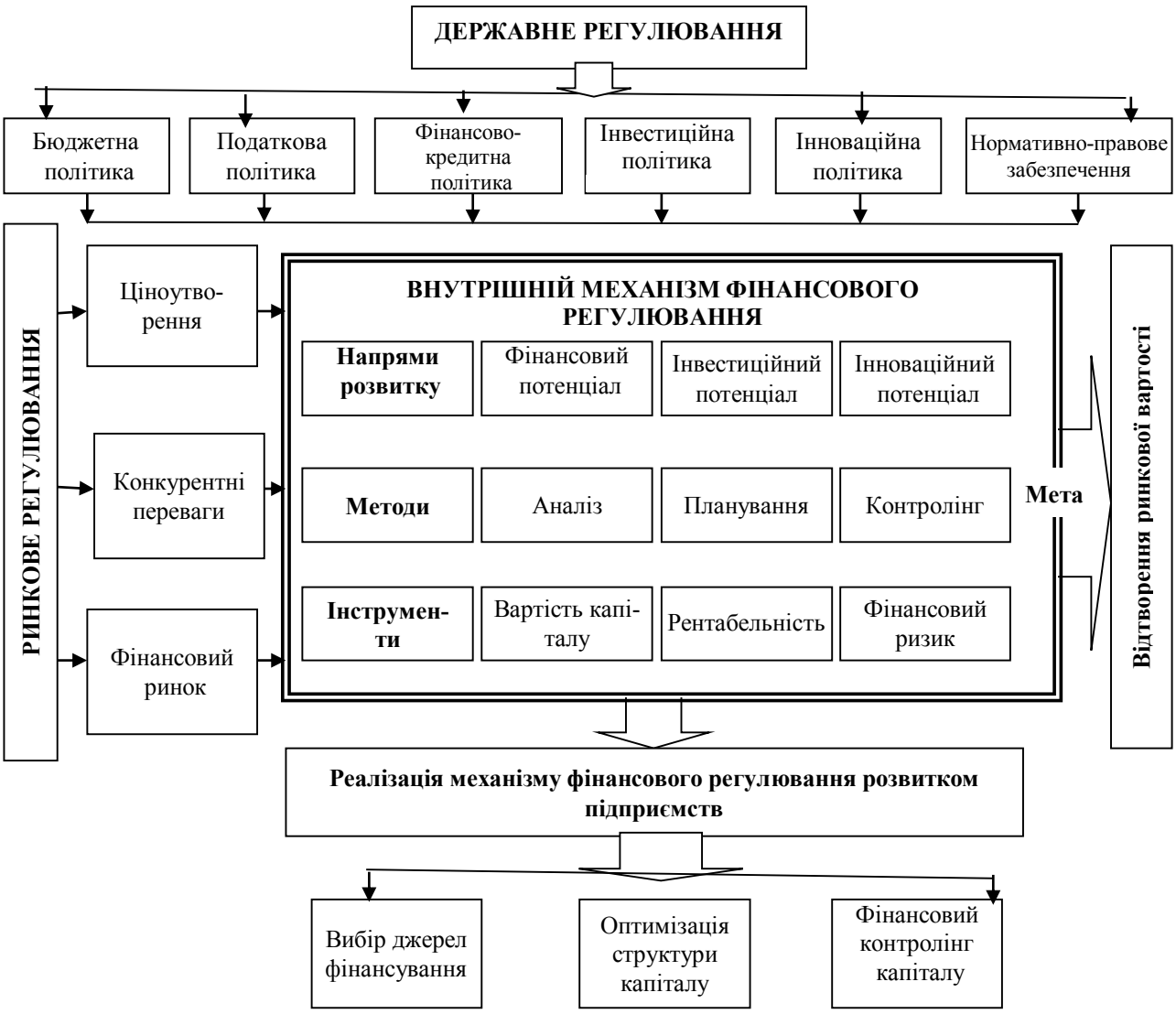

Рис. 1. Концептуальна модель механізму фінансового регулювання розвитком підприємств
Джерело: розроблено авторами

Інноваційний потенціал як рушійний фактор забезпечення стабільного розвитку підприємства і зростання його вартості розглядається в нерозривному зв'язку з інвестиційним потенціалом [10, с. 58; 11, с. 64]. Тому в якості методу механізму фінансового регулювання розвитку підприємств виділено аналіз інноваційного потенціалу, який надає можливість оцінити стан і виявити зовнішні та внутрішні можливості використання резервів інноваційного розвитку у напрямі відтворення вартості підприємства. Аналіз інноваційного потенціалу здійснюється за напрямками: попередній аналіз стану інноваційної активності та потенціалу розвитку; аналіз джерел фінансування інновацій; аналіз ефективності використання капіталовкладень на інновації. Результати аналізу використовуються для оцінки впливу інноваційної діяльності на відтворення вартості підприємства у майбутньому.

Фінансовий контролінг капіталу підприємства орієнтований на збалансування стратегічних завдань щодо формування вартості підприємства з тактичними, спрямованими на вдосконалення фінансове регулювання розвитку підприємства на основі індикаторів контролінгу та ідентифікації внутрішніх резервів зростання вартості підприємства. Крім того фінансовий

ЧАСОПИС ЕКОНОМІЧНИХ РЕФОРМ №2(22)/2016 ISSN 2221-8440

контролінг надає інформацію для планування та розробки прогнозів щодо стратегічної вартості підприємства.

Фінансове регулювання розвитку підприємства згідно з визначеними вище напрямами передбачає використання таких спеціальних інструментів як вартість капіталу, прогнозована рентабельність капіталу, рівень фінансового ризику.

Підґрунтям вибору вартості капіталу в якості інструмента є наступні положення:

1) вартість капіталу може зростати або знижуватися в майбутньому. Очікування відносно змін її на перспективу впливають на фінансові результати і як, наслідок на вартість підприємства.

2) вартість капіталу впливає на вибір альтернатив стратегії розвитку, навидь якщо всі варіанти сприяють підвищенню ефективності діяльності в майбутньому. Якщо WACC висока, то результати більше впливають на зміни вартості і тоді доцільним є вибір стратегії, орієнтованої на максимізацію доходів в короткострокової перспективі. Така стратегія передбачає скорочення конкретного виду діяльності та отримання максимально можливого доходу. Низький індикатор WACC стимулює до вибору довгострокових стратегій, у тому числі інвестування.

3) вартість капіталу пов'язана з очікуваними темпами зростання обсягу продаж в майбутньому. Тому вибір між короткостроковими і довгостроковими очікуваннями або короткостроковими та довгостроковими результатами буде залежати від співвідношення темпів зростання і ставки дисконтування. Підприємству з високими темпами зростання обсягу продаж необхідно більше уваги приділяти довгостроковим очікуванням і також розробці стратегії розвитку на довгострокову перспективу.

4) вартість капіталу залежить від кожного з джерел фінансування, а також від структури фінансування Тому оптимізація структури капіталу передбачає визначення кожного елемента капіталу таким чином, щоб мінімізувати WACC. Для мінімізації вартості капіталу необхідно використовувати різні інструменти. Зниження вартості капіталу на ринку дозволяє створити умови для залучення підприємства додаткових фінансових ресурсів. Це необхідно враховувати при виборі стратегії, орієнтованої на реалізацію інвестиційно-інноваційних проектів. [3, с. 111; с. 193-194].

Оскільки основні положення теорії вартості узгоджуються з гіпотезою зростання власного капіталу, в якості інструментів механізму регулювання запропоновано рентабельність власного капіталу у взаємозв'язку з фінансовим важелем і дохідністю на акцію. Рентабельність власного капіталу визначається багатьма параметрами стратегії розвитку підприємства: по-перше, на її рівень впливає ефективність використання активів, яка виражається через коефіцієнт обіговості активів; по-друге рентабельність відображає ефективність, яка в абсолютному виразі дорівнює чистому прибутку, тобто вона відображає норму прибутку; по-третє рентабельність власного капіталу залежить від кредитного важеля (боргового навантаження), тобто співвідношення залученого і власного капіталу. Тому використання фінансового важеля виправдано як індикатора, що відображає приріст рентабельності власного капіталу. При цьому необхідно враховувати, що надійність цього індикатора не завжди відображає реальну картину очікування щодо ефективності власного капіталу. Тому далі при виборі структури капіталу будуть враховані такі обмежуючі фактори як масштаб виробництва, темпи росту капіталу, ризик, податок на прибуток, інфляція.

Вибору джерел фінансування різних складових частин активів підприємства передує оцінка фінансових ризиків. З цією метою всі активи підприємства поділяються на необоротні активи, постійна частина оборотних активів, змінна частина оборотних активів. Регулювання структури капіталу по критерію мінімізації рівня фінансових ризиків підвищує незалежність від зовнішніх джерел фінансування. Тому ризик є придатним інструментом на етапі обґрунтуванні рішень щодо оптимізації структури капіталу.

Пріоритетними напрямами реалізації механізму фінансового регулювання розвитку підприємства є: 1) вибір джерел фі-

ЧАСОПИС ЕКОНОМІЧНИХ РЕФОРМ № 2(22)/2016 ISSN 2221-8440

ЧАСОПИС ЕКОНОМІЧНИХ РЕФОРМ №2(22)/2016 ISSN 2221-8440

нансування; 2) обґрунтування оптимальної структури капіталу; 3) фінансовий контролінг капіталу підприємства.

Питання щодо вибору джерел фінансування розвитку повинно вирішуватися підприємством з урахуванням багатьох факторів: вартості залученого капіталу, ефективності віддачі від нього; співвідношення власного та позикового капіталів, що визначає рівень фінансової незалежності та економічних інтересів інвесторів. На формування джерел фінансування підприємства впливають інвестиційний та інноваційний потенціал розвитку підприємства. Аналіз інвестиційного потенціалу надає можливість прийняти управлінське рішення щодо отримання очікуваного доходу на інвестований капітал. При виборі джерел фінансування необхідно враховувати такі обставини: 1) динамічність та невизначеність факторів, які впливають на вибір джерел фінансування [12, 13]: вартість капіталу, ризик, стадія розвитку підприємства, запас фінансової міцності; 2) при додатковому залученні власного капіталу з внутрішніх та зовнішніх джерел фінансова стійкість підприємства збільшується; 3) здатність капіталу до відтворення виявляється в ефективності використання наявного потенціалу шляхом можливих комбінацій активів і джерел їх фінансування з метою пошуку внутрішніх резервів фінансування. В цьому зв'язку далі досліджується процес оптимізації капіталу та оцінка результативності відтворення капіталу через механізм його фінансового регулювання.

Формування оптимальної структури капіталу підприємства розглядається в стратегічному і поточному аспектах. Стратегічна мета полягає в максимізації ринкової вартості тоді мета в поточному періоді може бути представлена приростом економічного прибутку, приріст якого відображає створення вартості, що забезпечує реалізацію довгострокових і короткострокових цілей формування структури капіталу. Вибір цього показника зумовлений необхідністю визначення обмеження для оптимізації співвідношення власного і позикового капіталу з урахуванням балансу «дохідність - ризик - ліквідність». Ці обмеження можна представити у вигляді нерівності: приріст економічного прибутку> приріст поточних активів > приріст позикового капіталу. Виконання цієї умови забезпечує перевищення доходів над вартістю використовуваних ресурсів, зменшення ризику втрати фінансової стійкості і досягнення рівня ліквідності.

Таким чином, визначені завдання, методи. інструменти та пріоритетні напрями реалізації механізму фінансового регулювання розвитку підприємств спрямовані на забезпечення безперервного розвитку підприємств, що проявляється на результаті відтворення вартості підприємства. Це ставить вирішення нових завдань щодо формування стратегічних альтернатив відтворення капіталу на довгострокову перспективу залежно від стадії розвитку підприємства.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Головне завдання механізму фінансового регулювання розвитку підприємства полягає у пошук напрямів і засобів, які б дали змогу виявити резерви створення і відновлення ринкової вартості підприємства на довгострокову перспективу. Сформовані концептуальні положення є методологічним базисом механізму фінансового регулювання розвитку підприємства, спрямованого на відтворення його вартості. Формування цього механізму ґрунтується на фундаментальних та уточнених принципах: оптимізації, адаптивності, інноватиності, контрольованості, ефективності. Методичне забезпечення механізму фінансового регулювання розвитку підприємства складають методи аналізу наявного фінансового потенціалу, інноваційного потенціалу, інвестиційного потенціалу. Інструментами механізму є вартість капіталу, прогнозована рентабельність капіталу, рівень фінансового ризику. Основними напрямами реалізації механізму фінансового регулювання є: вибір джерел фінансування. обґрунтування оптимальної структури, організація фінансового контролінгу капіталу.

Подальші дослідження передбачають розкриття методологічних та методичних положень щодо фінансового контролінгу капіталу.

Література

1. *Оборонько Д.* Теоретичні засади регулювання економічної діяльності підприємств / Д. Оборонько // Культура народов Причерноморья – 2009 - №163.- С. 21-25.
2. *Боронос В. Г.* Формування механізму оптимізації структури капіталу та його вплив на фінансовий потенціал підприємства / В. Г. Боронос // Механізм регулювання економіки. - 2010. - № 3. -Т. 1. - С.154-166.
3. *Костирко Л.А.* Фінансовий механізм сталого розвитку підприємств: стратегічні орієнтири, системи забезпечення, адаптація: монографія. – Луганськ: Вид-во «Ноулідж», 2012. – 474 с.
4. Інвестиційна привабливість ресурсного потенціалу торговельного підприємства : [монографія] / Я. Д. Качмарик, П. О. Куцик, Р. Л. Лупак., І. Я. Качмарик, Н. Я. Боліновська. – Львів: Літературна агенція «Піраміда», 2012. – 168 с.
5. *Майорова Т.В.* Інвестиційний процес і фінансово-кредитні важелі його активізації в Україні : монографія / Т. В. Майорова. — К.: КНЕУ, 2013. — 332, [4] с.
6. *Бланк И.А.* Управление капиталом : учебный курс. – К. : Вид-во "Эльга", Изд-во "Ника-Центр", 2004. – 576 с.
7. *Новікова Н.Л.* Об'єктивна необхідність державного регулювання відтворювального процесу в сільському господарстві // Бізнесінформ. – 2011. - № 12. С.40-41.
8. *Дикань В. Л.* Государственное управление развитием экономики Украины в условиях «третьей волны» глобализации // Вісник економіки транспорту і промисловості. – 2013.- № 43. С. 1-19.
9. *Костирко Л.А.* Диагностика потенциала финансово-экономической устойчивости предприятия: Монография. – 2-ое изд., перераб. и доп. – Х.: Изд-во Фактор, 2008. – 336 с.
10. *Martin J., Petty J William.* Value Based Management. The Corporate Response to the Shareholder Revolution. Harvard Business School Press. 2006. – 256 с.
11. *Краснокутська Н.С.* Управління потенціалом торговельного підприємства: монографія / Н. С. Краснокутська. – Харків : Харк. держ. ун-т харчування та торгівлі, 2012.
12. *Семенов Г. А.* Оцінка ефективності структури капіталу акціонерного товариства / Г. А. Семенов, О. О. Єропутова, А. В. Єлькін // Стратегія і механізми регулювання промислового розвитку . - 2012. - С. 75-89.
13. Principles of Corporate Finance / Richard A. Brealey, Stewart C. Myers, and Franklin Allen. – 10th ed. – Irwin/McGraw-Hill Book Co, 2010. – 1093 p.

References

1. *Oboronko, D.* (2009). Theoretical framework governing economic activity is signed. Culture of Black Sea, 163, 21-25.
2. *Boronos, V.* (2010). Formation mechanism of optimizing capital structure and its impact on the financial strength of the company. Mechanism of economic regulation, 3. T. 1, 154-166.
3. *Kostyrko, L.* (2012). Financial mechanisms for sustainable development of enterprises, strategic objectives, systems OJEC chenie adaptation: monograph. Lugansk: Izdatel'stvo "Noulidzh", 474.
4. *Kachmaryk, P. & Lupac R. & Bolinovska, N.* (2012). Investment attractiveness resurs potential trade is signed [monograph]. Lviv: Literary agency "Pyramid", 168.
5. *Mayorov, T.* (2013). The investment process and financial and credit leverage its activation in Ukraine: monograph. Kyiv: KNEU, 332.
6. *Blank, I.* (2004). Management kapyta scrap: Teaching course. Kyiv: Izdatel'stvo "Эlha" Publishing House "Nika Center", 576.
7. *Novikova, N.* (2011). The objective necessity of state regulation onaddition-voryuvalnoho process in agriculture // BusinessInform, 12, 40-41.
8. *Dikan, V.* (2013). Local Government Development of Economy of Ukraine in terms "the third voln". Bulletin of

ISSN 2221-8440

globalization of economy and transport industry, 43, 1-19.

9. *Kostyrko, L.* (2008). Diagnosis building financial and экономycheskoy Stability enterprise: monograph. 2-OE ed., Rev. and add. Kharkiv.: Publishing House of factor, 336.

10. *Martin, J. & Petty J William.* (2006). Value Based Management. The Corporate Response to the Shareholder Revolution. Harvard Business School Press, 256.

11. *Krasnokutskaya, N.* (2012). Managing potential commercial enterprise: monograph. Kharkov: Kharkov. state. University of Food and Trade.

12. *Semenov, G. & Yeroputova, A. & Elkin A.* (2012). Assessment of effectiveness capital structure of the company. Strategy and mechanisms of regulation of industrial development, 75-89.

13. *Richard A. Brealey & Stewart C. Myers & Franklin Allen.* (2010). Principles of Corporate Finance. 10th ed. Irwin: McGraw-Hill Book Co, 1093.

Костирко Л.А., Середа Е.А.

Концептуальные основы механизма финансового регулирования развитием предприятий

В статье раскрыты принципы и концептуальные положения формирования механизма финансового регулирования развития предприятий в условиях неопределенности. На основе обобщения результатов исследования обоснована сущность и направления механизма финансового регулирования. В качестве объектов механизма определены направления развития, капитал, результат воспроизводства капитала. Основными методами этого механизма являются анализ, планирование, финансовый контроллинг. Доказано, что результат воспроизводства стоимости предприятия зависит от финансового, инвестиционного и инновационного потенциалов. Реализация механизма финансового регулирования, ориентированная на воспроизводство стоимости предприятия, интегрирует следующие блоки: выбор источников финансирования, оптимизацияструктуры капитала, финансовый контроллинг капитала.

Ключевые слова: механизм финансового регулирования, предприятие, развитие, стоимость капитала, стоимость предприятия, структура капитала, потенциал, источники финансирования.

Kostyrko L., Sereda E.

The conceptual basis of the mechanism of financial regulation of enterprises development

The article reveals the principles and conceptual provisions of formation of the mechanism of financial regulation of enterprises development in conditions of uncertainty. On the basis of generalization of the study results substantiated the nature and directions of the mechanism of financial regulation. As the objects of the mechanism defined the directions of development, capital, the result of the reproduction of capital. The main methods of this mechanism are the analysis, planning, financial controlling. It is proved that the result of the reproduction value of the company depends on the financial, investment and innovative potentials. The implementation of the mechanism of financial regulation aimed at the reproduction cost of the company integrates the following blocks: selection of funding sources, optimizing the capital structure, financial controlling of capital.

Keywords: mechanism of financial regulation, enterprise development, cost of capital, enterprise value, capital structure, potential, selection of funding sources.

Рецензент: Онишко С. В. – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри «Фінансові ринки» Національного університету державної податкової служби України, м. Ірпінь, Україна.

Reviewer: Onishko S. – Professor, Ph.D. of Economics, Head of Financial markets Department National University of State Tax Service of Ukraine, Irpin, Ukraine.

e-mail: onyshko_sv@ukr.net

Стаття подана
18.05.2016 р.